

NU

■ Dianna Lindhardt og Andreas Odbjerg slås for at vinde i aften.
Foto: TV 2

Finalisterne fra Fyn

Hvis der fandtes et fynsk flag, var der grund til at vifte med det i aften, når TV 2 viser finalen i sangdysten ”Voice - Danmarks største stemme”. To af de fire finalister, Andreas Odbjerg og Dianna Lindhardt, er nemlig fra Fyn.

24-årige Andreas Odbjerg fra Odense har blandt andet vakt opsigt ved at optræde i lyserøde joggingbukser, men det er jo stemmen, der tæller, og sammen med sin coach Xander skal han synge ”Hvis jeg skrev en sang til dig”. Som originalnummer synger Andreas Odbjerg et nummer, han selv har skrevet.

Dianna Lindhardt er 25 år og bor ikke på Fyn mere, men er vokset op med sin mor i et kollektiv uden for Odense. Hun har aldrig - som i aldrig nogensinde - sunget, før hun for et par år siden var på højskole. Hun skal sammen med sin coach, Sharin, synge ”Oh, I buried you today”, og alene synger hun et nummer, hun har skrevet sammen med den amerikanske rockmusiker Greg Edwards.

TV 2 i aften kl. 21 og 22.40

Af Marie Jung
mju@fyens.dk

Maja Lisa Engelhardt-kunst i Ansgars Kirke

Selv om den første søndag i advent altid er noget særligt, bliver den formentlig mere festlig i Ansgars Kirke end i de fleste andre sogne. Den 2. december kan kirken fejre sit 110 års jubilæum, og det sker med prædiken af den nylvalgte biskop Tine Lindhardt i forbindelse med festgudstjenesten og ny kunst i Ansgar Salen i det menighedshus, som for et par år siden blev tilføjet kirken.

Maleriet er skabt specielt til stedet af Maja Lisa Engelhardt, som menighedsrådets kunstkonsulent, kunsthistoriker Lise-Lotte Blom, anbefalede til opgaven.

- Jeg har fulgt Maja Lisa Engelhardt siden 1985, og hun er den bedste, vi har til

den slags opgaver. Da hun ydermere låner sig op ad Fynbomalernes tradition, var valget oplagt, siger Lise-Lotte Blom, der sammen med menighedsrådet kan glæde sig over, at det – ud over private donationer – lykkedes at overbevise Albani Fonden om støtte på 265.000 kroner til det 1,5 gange 3 meter store kunstværk.

Festgudstjenesten begynder kl. 10.30, og efter at have stået på afsløring af maleri, Ansgarskorets sang, kaffe og kransekage og tale ved menighedsformand Vivian Haenschke, rundes dagen af kl. 15.

Af Malene Birkelund
mal@fyens.dk

Skeptikerne tog fejl

■ Det gendannede britiske band Skunk Anansie er især kendt på grund af gruppens lesbiske, sorte forsanger Skin og hendes vrede ageren på scenen. Men hendes bandmedlemmer har bestemt også skarp-slebne tungebånd

Ved ethvert comeback, uanset om der er tale om en politiker, en sportsudøver eller et band, vil det blive diskuteret ivrigt, om det nu var så god en idé at tage karrieren op. Det blev lystigt debatteret, da Skunk Anansie i 2009 meddelte, at de fire medlemmer ville turnere og indspille igen. Men skeptikerne må bøje sig, mener trommeslager Mark Richardson.

- Jeg synes i den grad, vi kan forsvare vores comeback rent kunstnerisk. Vi gjorde det ikke for pengene, hvilket mange sandsynligvis postule-

rer. Det handler udelukkende om musikken, som vi elsker højt, og om at samle nogle af de mange træde op, som vi tabte ved vores brud i 2001. Hvis man har set os live de seneste tre år, har man med sikkerhed oplevet, at vi er mindst lige så fandenivoldske og velspillende som for 10 år siden, fortæller guitaristen Martin Ivor Kent.

Det har været besynderligt for dem at skulle leve sig ind i de tre første albummers sange igen efter pausen, da de fire medlemmer befinder sig et helt andet sted i livet.

- Når vi spiller en gammel sang som ”Hedonism”, er jeg i 20’erne igen på et splitsekund. Netop den sang betyder også meget for mig personligt med linjen ”Just because you feel good, doesn’t make you right”. Jeg drak meget dengang, og det er først i dag, at jeg indser, hvor ignorant og ubehagelig jeg må have været i den periode, fortæller Mark Richardson.

Stadig politisk

- Hmmm, det er en fantastisk chokolademælk, det der,

konstaterer Skunk Anansies trommeslager Mark Richardson, da han hælder en iskold Cocio indenbords, som står på bordet foran os.

Da han og guitaristen Martin Ivor Kent finder ud af, at den amerikanske skuespiller Eva Mendes har medvirket i en reklame for kakaomælk, bliver de endnu mere tørstige. - Har de overvejet at markedsføre den som ”Eva Mendes-juice i stedet? Det, tror jeg, ville sælge ret godt. Jeg vil gerne drikke hendes choko-juice, spoger Martin Ivor Kent, inden seriositeten igen indfinder sig.

Gruppen har netop udgivet dens femte studiealbum, ”Black Traffic”, der tydeligt indikerer, at Skunk Anansie stadig er et politisk bevidst band, ingen kan lukke munden på.

- Bands, der har politiske holdninger indkorporeret i deres musik, bliver aldrig mainstream og kommer ikke længere i toppen af hitlisterne. Sådan var det ikke, da Skunk Anansie slog igennem i midthalvfemserne. Dengang kunne man stadig få de kon-

troversielle sange spillet på MTV, hvor vores sang ”Little Baby Swastikka” blev vist flittigt. Det ville aldrig ske i dag, fortæller Martin Ivor Kent.

Stupide unge

Mark Richardson tror, at der er sket et skred, der har gjort de fleste bands socialt bevidste i stedet for politisk motiverede. Og der er en kæmpe forskel.

- I midthalvfemserne opfordrede bands som Rage Against The Machine og Public Enemy jo til oprør imod et politisk system, som de mente var uretfærdigt. De var imod social ulighed og racisme. Det er der jo stort set ingen bands, der skriver sange om i dag. Det oprør, der foregik i England sidste sommer, var desværre ikke ansporet af utilfredshed med regeringen eller rettet mod politikerne. Der var jo ingen af dem på gaderne, der havde skilte eller bannere med politiske budskaber. De protesterede jo heller ikke tæt på parlamentet, men derimod i butikskvarterer. De var gemene tyve, der benyttede so-

NU-listen: Pia Skarnvad
Telefontid: man-fre: 9-12,
65 45 51 69,
kulturlister@fyens.dk

Redigeret af: Peter Sterober

Legende let Nørgård

KLASSISK
Odense Symfoniorkester
★★★★☆

På side et i bogen om opførelsespraksis står, at den hævdvundne klassiske koncertopbygning er: Ouverture, koncert, symfoni. Men når man spiller to krævende, moderne værker efter hinanden, ophæver de hinanden, så man som tilhører, uanset værkerens kvalitet, ender med at længes efter genkendelighed og harmoni.

Jeg har hørt Pelle Gudmundsen-Holmgreens ”Mester Jakob” flere gange, men endnu er det ikke lykkedes mig at knække koden. Jeg savner humor og underfundighed i værket, der sprænger

børnesangen til atomer uden nogensinde at samle den.

Urolig hjerterytme

Så er Per Nørgårds ”For a Change” langt mere tilgængelig og også visuelt spektakulær. Diskrete, farvede projektører samler opmærksomheden om slagtojsopstillingen, der fylder trejerdedele af bagvæggen. Her huserer solisten Jakob Weber med et fysisk og musikalsk overskud, der får selv de mest teknisk krævende passager til at synge legende lette. Og samspillet med det ekstremt lydhøre orkester fungerer perfekt.

Et gennemgående træk i værket er kontrasten mellem den Bernstein-agtige vildt pulserende og planløse ”tra-

Kunstflytning. Niels Justesen, formand for Kunstforeningen for Faaborg og Omegn, har Fyns eneste kunst-transportfirma, der flytter udstillinger over hele Europa. **NU-siderne i morgen**

fiklarm”, der bringer uro i hjerterytmen, og den sindigt flydende bølge af meditative indonesiske rytmer, der tryller sjælefreden tilbage.

Højspændt sidstesats

Alexander Vedernikov dirigerer de moderne værker iført sort bondeskjorte og sorte bukser, men Brahms’ ”Symfoni nr. 4” kræver kjole og hvidt. Den nærmest smilende mol-symfoni er ellers mindre formel og tør, end Brahms ofte er.

Det bærende tema er befriende uhojtideligt, og det er en fornøjelse at se Vedernikov dirigere det, som var det en marionetdukkes snore, han styrede. Sidste sats lever sit eget højspændte liv, hvor

Brahms ud af det folkløristiske anslag fremprovokerer et sammenbidt drama som reaktion på de foregående satters smilende alvor.

Men placeringen efter pausen får symfonien til at virke som et pligtværk, der skal overstås. Hvis aftenen i stedet var sluttet med Per Nørgårds ”For a Change”, havde spændingskurven været intakt fra start til slut.

Om koncerten

Odense Koncerthus, torsdag: Odense Symfoniorkester under ledelse af chefdirigent Alexander Vedernikov. Solist: Solojanishar Jakob Weber.

Af Lene Kryger
kryger@fyens.dk

Thomas Storm overrasket med operapris

■ Umiddelbart inden tæppet gik for premieren på ”Orpheus ’68”, fik operasangeren overrakt Lars Waage Prisen

Ganske få minutter før Thomas Storm i går aftes skulle agere hanrej ægtemand i Odense-premieren på operan ”Orpheus ’68”, fik hans premierenervet et ekstra skud adrenalin.

Han blev nemlig aldeles uvarslet kaldt på scenen allerede inden sidste indringning. Årsagen var, at han var udset til at få overrakt dette års Lars Waage Pris.

I følge fundatsen uddeles prisen, der er opkaldt efter Den Fynske Operas afgående kunstneriske leder, til ”en yngre sanger, der har medvirket i en forestilling på Den Fynske Opera og ydet en talentfuld, kunstnerisk præstation ud over det sædvanlige”. I tilfældet Thomas Storm er begrundelsen, at ”han er et stort talent og har givet Den Fynske Operas publikum store kunstneriske oplevelser gennem de seneste to sæsoner”.

Rivende udvikling

Thomas Storm afsluttede sin uddannelse fra Operaakademiet i sommeren 2011. I oktober samme år medvirkede han i Den Fynske Operas op-

sætning af Astor Piazzollas tangoopera ”Maria de Buenos Aires”. Her havde han rollen som Den Forudsigende And og blev rost for sin naturlige og afslappede optræden ude blandt publikum.

I september i år sang Thomas Storm Guglielmo i Den Fynske Opera og Aarhus Sommeroperas co-op sætning af Mozarts ”Cosi fan tutte”. I Fyens Stiftstidendes anmeldelse hæftede Mikael Krarup sig ved, at ”det er en fornøjelse at konstatere, at Thomas Storm er i rivende udvikling”.

I de kommende dage optræder den 30-årige sanger som den desillusionerede Andrej, der - midt under foråret i Prag - må se sin hustru, operadivaen Alena indlede et forhold til en fransk stjerneinstruktør.

Lars Waage Prisen uddeles hvert andet år. De tidligere prismodtagere er sopranen Kiki Brandt og tenoren Magnus Vigilius.

Af Lene Kryger
kryger@fyens.dk

DANMARKSPREMIERE
14.20 - 16.00 - 18.30

ÅRETS INTERNATIONALE BIOGRAF-SUCCESS

De urørlige

16.30 - 18.30

Meryl Streep, Tommy Lee Jones, Steve Carell

Hope Springs

En komedie fra instruktøren af "The Devil Wears Prada"

SENIORBIO · TIRSDAG 27. NOV. KL. 11.30

DE URØRLIGE · HOPE SPRINGS

Vi byder på gratis kaffe og kage fra kl. 11.00

BioCity

Odense Banegård Center · biocity.dk · tlf. 70 13 12 11

Gratis parkering i Odense Banegård Centers P-hus. Træk en biograf P-billet i automaten, så refunderer vi den.